

ДИО ОСМИ - ПРОДАЈА РОБЕ**Члан 269.**
(Продаја робе)

- (1) Страна роба коју царински орган заплијени или је уступљена у корист државе у складу са одредбама овог закона, као и роба одузета у прекршајном поступку а коју суд уступи царинском органу на располагање, биће изложена продаји.
- (2) Животиње, храну и другу лако кварљиву робу из става (1) овог члана царински орган може одмах и непосредно продати.
- (3) Управни одбор прописује услове и начин продаје робе из става (1) овог члана.

Чланк 270.

(Други начини располагања робом)

- (1) Роба из члана 269. овог закона која се не може продати, односно употребити због здравствених, ветеринарских, фитосанитарних, безбједносних или других разлога прописаних посебним прописима уништава се под царинским надзором.
- (2) Трошкове уништења сноси власник или увозник робе, а ако су они непознати или недоступни, трошкове уништења сноси царински орган.

Члан 271.

(Посебни пропис о другом начину располагања робом)

Робу из члана 269. овог закона Савјет министара Босне и Херцеговине, на приједлог Управног одбора, може, посебном одлуком, бесплатно уступити или њоме располагати на други начин, уз услове прописане том одлуком.

ДИО ДЕВЕТИ - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ**Члан 272.**

(Језик који се користи у службеним царинским документима)

Царинска службена документа у царинском поступку попуњавају се на једном од језика у службеној употреби у Босни и Херцеговини.

Члан 273.

(Царинске повластице и друге погодности)

Права и обавезе из рјешења и других појединачних управних аката у вези са ослобађањем од плаћања увозних дажбина или другим царинским погодностима која нису или нису у потпуности искоришћена или извршена до дана почетка примјене овог закона, искористиће се, односно извршиће се у роковима назначеним у тим актима.

Члан 274.

(Царински поступци)

Царински управни поступци који су започети прије дана почетка примјене овог закона окончаће се у складу са прописима који су важили до дана почетка примјене овог закона.

Члан 275.

(Одобрења)

Одобрења за царинска складишта и одобрења за поједностављене царинске поступке издата прије почетка примјене овог закона остају на снази најдуже шест мјесеци од дана почетка примјене овог закона.

Члан 276.

(Доношење прописа)

- (1) Пропис о спровођењу из члана 4. тачка д) овог закона доноси Савјет министара Босне и Херцеговине, на приједлог Управног одбора, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

- (2) Пропис из члана 32. став (3) и члана 208. овог закона доноси се у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 277.

(Пропис који престаје да важи)

Даном почетка примјене овог закона престаје да важи Закон о царинској политици Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 57/04, 51/06, 93/08, 54/10 и 76/11).

Члан 278.

(Однос према другим законима)

У случају да су питања која се односе на царински одобрена поступања или употребу и ослобађања од плаћања увозних дажбина другачије регулисана другим законом, примјењују се одредбе овог закона.

Члан 279.

(Ступање на снагу и почетак примјене)

- (1) Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ", а примјењује се од дана почетка примјене прописа о спровођењу из члана 276. став (1) овог закона.

- (2) Изузетно од става (1) овог члана:

- а) одредбе чл. од 45. до 47. и чл. од 203. до 206. овог закона примјењују се од дана успостављања информационог система за електронско подношење улазне и излазне сажете декларације и електронску размјену података, о чему ће Управа за индиректно опорезивање донијети посебну одлуку коју ће објавити у "Службеном гласнику БиХ",
- б) одредбе члана 207. овог закона примјењују се од дана почетка примјене прописа из члана 208. овог закона.

Број 01,02-02-1-35/14

15. јула 2015. године

Сарајево

Председавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине
БиХ**Шефик Џаферовић, с. р.**Председавајући
Дома народа
Парламентарне скупштине
БиХ**Бариша Чолак, с. р.**

533

Na osnovu člana IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na 50. sjednici Predstavničkog doma, održanoj 18. jula 2013. godine, i na 7. sjednici Doma naroda, održanoj 15. jula 2015. godine, donijela je

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
PREBIVALIŠTU I BORAVIŠTU DRŽAVLJANA
BOSNE I HERCEGOVINE

Члан 1.

U Zakonu o prebivalištu i boravištu državljana Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 32/01 i 56/08) iza člana 7. dodaje se član 7a. koji glasi:

"Члан 7а.

Državljanin BiH može prijaviti, odnosno odjaviti prebivalište ili boravište i adresu stanovanja elektronskim putem kod nadležnih organa iz člana 5. stav 1. Zakona (u daljnjem tekstu: nadležni organi) sa sigurnim elektronskim potpisom ovjerenim kvalificiranom potvrdom, a u skladu s uputstvom koje donosi Agencija za identifikaciona dokumenta, evidenciju i

razmjenu podataka Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija).

Nadležni organ će rješenjem odbiti zahtjev za izdavanje uvjerenja, ako utvrdi da elektronski potpis nije u skladu sa zakonskim uslovima.

Ako se u postupku provjere dokaza o pravu na prebivalište utvrdi da stranka nije dala tačne i istinite podatke, nadležni organ će rješenjem odbiti zahtjev za prijavu, odnosno odjavu prebivališta ili boravišta i adrese stanovanja.

Tehničku podršku za aktivnosti iz ovog člana pruža Agencija."

Član 2.

Član 8. mijenja se i glasi:

"Član 8.

Prilikom prijavljivanja i odjavljivanja prebivališta državljani su dužni da daju tačne i istinite podatke.

U postupku prijavljivanja prebivališta i adrese stanovanja državljani su dužni priložiti dokaz da imaju valjan osnov za prebivalište na adresi na kojoj se prijavljuju. Kao dokaz da državljani imaju valjan osnov za prebivalište na adresi na kojoj se prijavljuju smatra se jedan od sljedećih dokaza:

- a) Dokaz o vlasništvu ili suvlasništvu ili posjedu stana, kuće ili drugog objekta za stanovanje.
- b) Ovjeren ugovor o zakupu ili ovjeren ugovor o podstanarskom odnosu uz ovjeren dokaz o vlasništvu ili suvlasništvu ili posjedu stanodavca.
- c) Potvrda da se pred nadležnim organom vodi spor o vlasništvu, odnosno da je pokrenut postupak legalizacije ili uknjižavanja objekta, stana ili kuće na adresi na kojoj se prijavljuju prebivalište.

Valjanim dokazom za prebivalište smatrat će se i ovjerena izjava stanodavca iz koje je vidljivo da stanodavac ispunjava uslove propisane tač. a), b) i c) iz prethodnog stava ovog člana i da daje pristanak da određeno lice bude prijavljeno na njegovoj adresi stanovanja.

Bračni ili vanbračni partneri i srodnici prvog stepena u pravoj liniji (roditelji i djeca), usvojioci i usvojenici, u postupku prijavljivanja prebivališta, mogu podnijeti zahtjev za prijavu prebivališta na adresi već prijavljenog bračnog ili vanbračnog partnera ili srodnika prvog stepena u pravoj liniji, odnosno usvojioca ili usvojenika samo uz dokaz o bračnom ili vanbračnom stanju, srodstvu ili usvojenju, bez pribavljanja dokaza iz stava 2. ovog člana, uz evidentiranje postojanja ovakvog odnosa.

Nadležni organi socijalne zaštite, starački domovi, gerijatrijske i druge specijalizirane zdravstvene ustanove dužni su da relevantne podatke o adresama stanovanja štitenika i korisnika svojih usluga, državljana Bosne i Hercegovine, koji u postupku prijave prebivališta ne mogu osigurati dokaze iz stava 2. ovog člana, dostave nadležnom organu za prijavljivanje prebivališta radi dokazivanja valjanog osnova za prijavu prebivališta na adresi na kojoj se prijavljuju.

Državljanima BiH koji su u stanju socijalne potrebe i ne mogu osigurati dokaze iz stava 2. ovog člana, a nisu kod nadležnih organa socijalne zaštite evidentirani kao korisnici pomoći, mogu od nadležnog organa socijalne zaštite zahtijevati pomoć u pribavljanju dokaza o valjanom osnovu za prijavu prebivališta na adresi na kojoj se prijavljuju.

Licu koje nema mjesto i adresu stanovanja, ni sredstava kojima bi moglo namiriti potrebu stanovanja (u daljnjem tekstu: beskućnik) nadležni organ socijalne zaštite može omogućiti da prijavi prebivalište na adresi ustanove socijalne zaštite, a u tom slučaju beskućnik je dužan nadležnom organu i ustanovi socijalne zaštite dostaviti adresu za kontakt, koja može biti kod fizičkog ili pravnog lica, uz njihovu saglasnost.

Građanin je dužan nadležnom organu prijaviti svoje prebivalište u roku od 15 dana od dana nastanjenja na adresi na kojoj prijavljuje prebivalište.

Pri prijavi prebivališta maloljetnika organ ili lice iz člana 7. stav 2. Zakona prilažu rodni list maloljetnika.

Prilikom prijave prebivališta po rođenju djeteta, lice ili organ iz stava 8. ovog člana, prijavljuju dijete kod nadležnog organa u roku od 30 dana, nakon rođenja djeteta prilažući rodni list djeteta.

Član 3.

Član 8a. mijenja se i glasi:

"Član 8a.

Nadležni organi dužni su, u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ovog zakona, za svakog državljanina s evidentiranim prebivalištem izvršiti provjeru ispunjenosti uslova iz člana 8. st. 2., 3. i 4. Dokazi se mogu prikupljati elektronskim putem uz korištenje digitalno potpisanih podataka kod organa nadležnih za vođenje evidencija u kojima se nalaze relevantni podaci.

U postupku provjere ispunjenosti uslova, nadležni organi dužni su s posebnom pažnjom i razumijevanjem cijeniti dokaze za osjetljive i socijalno ugrožene kategorije državljana BiH iz člana 8. st. 4., 5. i 6.

U postupku provjere ispunjenosti uslova, mogu se kao relevantne koristiti: matične knjige, evidencije nekretnina, zavoda za zapošljavanje, zdravstvene zaštite, penzijsko-invalidskog osiguranja, korisnika komunalnih i drugih usluga i sl., o čemu će posebno uputstvo donijeti direktor Agencije."

Član 4.

Iza člana 8a. dodaju se čl. 8b., 8c., 8d. i 8e., koji glase:

"Član 8b.

Odjavu prebivališta državljani može izvršiti lično, neposredno kod nadležnog organa, a odjavu prebivališta može izvršiti i nadležni organ po službenoj dužnosti. Po prijemu zahtjeva za prijavu prebivališta u skladu s postupkom koji je utvrđen ovim članom nadležni organ kojem je podnesen zahtjev za prijavu prebivališta, po službenoj dužnosti, elektronskim putem obavještava nadležni organ u mjestu ranijeg prebivališta državljanina radi odjave prebivališta. Nakon što dobije potvrdu o odjavi prebivališta od nadležnog organa, organ koji vodi postupak prijaviti će prebivalište.

Postupak od podnošenja zahtjeva za prijavu prebivališta do odjave ranijeg prebivališta i do prijave novog prebivališta ne može trajati duže od 15 dana.

Nadležni organ dužan je državljaninu odmah izdati ovjerenu kopiju obrasca prijave, koja služi kao dokaz da je lice izvršilo prijavu prebivališta kako je predviđeno ovim zakonom. Ovjereni obrazac također služi kao dokaz da je nadležni organ omogućio odjavu ranijeg prebivališta državljanina. Ako je državljani odjavio prebivalište neposredno kod nadležnog organa, nadležni organ dužan je da mu izda potvrdu o odjavi prebivališta.

Član 8c.

Ako nadležni organ u postupku provedenom po službenoj dužnosti ili po zahtjevu stranke koja ima pravni interes utvrdi da je državljani BiH prijavio prebivalište suprotno odredbama člana 8. stav 1. ovog zakona, rješenjem će poništiti prebivalište.

Član 8d.

Boravište u BiH u skladu s ovim zakonom mogu prijaviti kod nadležnog organa državljani koji imaju ličnu kartu i prebivalište na teritoriji BiH ili punoljetni državljani BiH koji imaju pasoš i prijavljen boravak u inozemstvu. Maloljetna lica mogu prijaviti boravak na adresi boravka roditelja ili na drugoj adresi uz odobrenje roditelja.

Prilikom prijavljivanja i odjavljivanja boravišta državljani su dužni da daju tačne i istinite podatke.

Državljeni koji imaju prijavljeno prebivalište u BiH mogu prijaviti boravište u drugom općinskom mjestu u BiH, a najduže do godinu dana bez prekida. Nakon isteka godinu dana državljani BiH mogu ponovo prijaviti boravište.

Državljanin je dužan prijaviti adresu boravišta u BiH u roku od 15 dana od dana dolaska u mjesto boravišta, pri čemu zadržava prebivalište.

U postupku prijave boravišta državljani navodi razloge boravka, adresu na kojoj se prijavljuje boravište, te period za koji se prijavljuje.

Državljanin koji ima prijavljen boravak u inozemstvu, a nema prijavljeno prebivalište u BiH, dužan je prilikom boravka u BiH da prijavi boravište kod nadležnog organa u roku od osam dana, pri čemu zadržava prijavljen boravak u diplomatsko-konzularnoj mreži.

Član 8e.

Ako nadležni organ u postupku provedenom po službenoj dužnosti ili po zahtjevu stranke koja ima pravni interes utvrdi da je državljani BiH prijavio boravište suprotno odredbama člana 8d. stav 2. ovog zakona, rješenjem će poništiti boravište".

Član 5.

Član 9. mijenja se i glasi:

"Član 9.

Državljanin koji se stalno nastani u inozemstvu, ili koji u inozemstvu boravi duže od tri mjeseca, kod nadležnog diplomatsko-konzularnog predstavništva BiH odjavljuje svoje prebivalište u BiH i prijavljuje mjesto boravka u inozemstvu.

Državljanin koji je dužan da odjavi prebivalište u skladu s prethodnim stavom, odjavljuje se posredstvom nadležnog diplomatsko-konzularnog predstavništva BiH u zemlji u kojoj se nastanio, a prebivalište odjavljuje nadležni organ, shodno članu 5. ovog zakona.

Državljanin je dužan odjaviti svoju maloljetnu djecu ako su se ona stalno nastanila u inozemstvu ili ako borave u inozemstvu duže od tri mjeseca.

Ako se državljani koji se stalno nastanio u inozemstvu, ili koji u inozemstvu boravi duže od tri mjeseca, rodi dijete u inozemstvu, ono se ne prijavljuje kao lice s prebivalištem BiH u vrijeme svog rođenja.

Državljanin koji u inozemstvu boravi duže od tri mjeseca, a koji se ne namjerava stalno nastaniti u zemlji u kojoj trenutno boravi i ako održava efektivnu vezu s BiH (npr. ako ima porodicu ili članove porodice u BiH, ili ako u BiH ima kuću, stan ili preduzeće u vlasništvu i sl.), nije dužan da odjavi prebivalište u BiH, ne oduzima mu se lična karta državljanina BiH, ali je dužan kod nadležnog diplomatsko-konzularnog predstavništva da prijavi mjesto boravka u inozemstvu, gdje ostvaruje sve konzularne i druge usluge.

Nadležno diplomatsko-konzularno predstavništvo za slučajeve iz ovog člana provodi postupak i podatke o prijavi boravka dostavlja u evidenciju boravka koju vodi Agencija.

Odredbe ovog člana ne primjenjuju se na izbjeglice iz BiH."

Član 6.

U članu 11. stav 1. mijenja se i glasi:

"Agencija u skladu sa Zakonom o Agenciji za identifikaciona dokumenta, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 56/08), (u daljnjem tekstu: Zakon o Agenciji), putem elektronske obrade podataka vodi i održava centralnu evidenciju podataka o prebivalištu i boravištu državljanina (u daljnjem tekstu: centralna evidencija)."

Član 7.

Član 12. mijenja se i glasi:

"Član 12.

Nadležni organ dužan je redovno dostavljati Agenciji podatke iz svoje lokalne evidencije. Agencija osigurava podatke iz centralne evidencije nadležnom organu kako bi on izvršavao svoje dužnosti propisane Zakonom.

Organi nadležni za promjene naziva općina, naseljenih mjesta i ulica dužni su, posredstvom nadležnih organa, redovno dostavljati navedene promjene radi ažuriranja evidencija koje vodi Agencija."

Član 8.

Iza člana 14. dodaju se čl. 14a. i 14b., koji glase:

"Član 14a.

Državljanin BiH može podnijeti zahtjev za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz evidencija elektronskim putem na način propisan članom 7a. stav 1. ovog zakona, a nadležni organ traženo uvjerenje može dostaviti elektronskim ili pismenim putem kako to stranka u svom zahtjevu navede.

Ako elektronski potpis nije u skladu sa zakonskim uslovima, nadležni organ će rješenjem odbiti zahtjev za izdavanje uvjerenja.

Član 14b.

Sva fizička i pravna lica, javni organi, agencije ili bilo koji drugi organ, osim nosioca podataka i kontrolora obrađivača i lica koja su pod direktnom nadležnošću kontrolora ili obrađivača ovlašteni da obrađuju podatke, mogu podnijeti zahtjev da im se izvrši prijenos podataka iz evidencije prebivališta i boravišta.

Javni organi zahtjev za prijenos podataka mogu podnijeti samo ako imaju valjan pravni osnov za prijenos podataka koji proizilazi iz njihove zakonom utvrđene nadležnosti, a sva druga fizička i pravna lica, agencije ili drugi organi dužni su da dokažu da imaju legitiman pravni interes.

Nadležni organ odbit će zahtjev za prijenos podataka u slučaju da zahtjev ne sadrži valjan pravni osnov ili ne dokazuje legitiman pravni interes, kao i u svim slučajevima kad postoji sumnja da će se traženi podaci zloupotrijebiti.

U zavisnosti od dokazanog legitimnog pravnog interesa, ili zakonom utvrđene nadležnosti, određuje se obim podataka koji se prenose, što pored imena i adrese može uključivati i podatke o mjestu i datumu rođenja i drugo.

Preneseni podaci mogu se koristiti samo u svrhu za koju je prijenos podataka izvršen."

Član 9.

U članu 32. stav 3. iza tačke c) dodaje se nova tačka d) koja glasi:

"d) provođenju člana 7a. stav 1. i člana 8. st. 2., 3. i 4. ovog zakona".

Član 10.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Broj 01,02-02-1-36/13

15. jula 2015. godine

Sarajevo

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
Šefik Džaferović, s. r.

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
Bariša Čolak, s. r.

Na temelju članka IV.4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na 50. sjednici Zastupničkog doma održanoj 18. srpnja 2013. godine i na 7.